

Advies

Advies van de AD Energie van de FOD Economie over het
voorstel van de CREG (C)2425 van een
betrouwbaarheidsnorm voor het Belgisch grondgebied

30 juni 2022

Inhoudstafel

INLEIDING	3
1. Belang van de betrouwbaarheidsnorm.....	3
2. Analyse van het voorstel van de CREG	4
2.1. Gevolgen van een versoepeling van de betrouwbaarheidsnorm	4
2.2. dC/dQ factor.....	5
2.3. Geen schatting van het potentieel aan bijkomende capaciteit	5
2.4. Analyse van de bewijsvoering met betrekking tot het afwijzen van de DSR-technologie en de keuze voor de OCGT-technologie.....	6
2.5. Benadering van de betrouwbaarheidsnorm	9
3. Conclusie	9

INLEIDING

Dit advies werd opgesteld overeenkomstig artikel 7undecies, 2de lid, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (hierna: de Elektriciteitswet) die de volgende bepaling voorziet: “op voorstel van de commissie, gebaseerd op de methode bedoeld in artikel 23(6) van de Verordening (EU) nr. 2019/943, bepaalt de Koning, na advies van de Algemene Directie Energie en van de netbeheerder, bij een besluit overlegd in Ministerraad, de betrouwbaarheidsnorm.”

Op 24 juni 2022 heeft de CREG haar voorstel (C)2425 van een betrouwbaarheidsnorm voor het Belgisch grondgebied aan de Minister bezorgd. Dezelfde dag heeft het kabinet het voorstel van de CREG aan de AD Energie voor advies overgemaakt.

In haar voorstel stelt de CREG een betrouwbaarheidsnorm van 5:15 uur voor. Dit resultaat houdt rekening met de raming van de verloren belasting (VoLL)¹ en met de kosten voor een nieuwe toegang (CONE)² van de OCGT-technologie berekend door de AD Energie van de FOD Economie³. De waarde van de betrouwbaarheidsnorm werd bekomen door de volgende formule toe te passen:

$$LOLE = \frac{CONE_{fixed}}{VoLL - CONE_{var}}$$

Dit advies verschaft een analyse van het voorstel van de CREG en bevat argumenten die een afwijking van het voorstel van de regulator (LOLE van 5:15 uur) rechtvaardigen.

1. Belang van de betrouwbaarheidsnorm

De betrouwbaarheidsnorm voor het Belgisch grondgebied geeft op transparante wijze aan wat het vereiste niveau aan bevoorradingszekerheid in België is.

Een van de belangrijkste kwesties op het vlak van de bevoorradingszekerheid is het verzekeren van een voldoende groot aanbod om de vraag naar elektriciteit op elk moment te kunnen dekken. Nochtans bestaat er geen “nulrisico” op het vlak van de bevoorradingszekerheid van elektriciteit. Bovendien zou het maximum naderen betekenen dat een oneindige productiecapaciteit en flexibiliteit zou ontwikkeld worden om zich in te dekken tegen alle mogelijke risico's, wat zou uitlopen op een voor de consument aanzienlijke en niet gewenste prijsstijging. In deze context komt het precies vaststellen van het bevoorradingszekerheidsniveau van België dus neer op het bepalen van het risiconiveau waartegen het elektriciteitssysteem zich in moet dekken door met name de voordelen (stroomonderbrekingen zoveel mogelijk vermijden) met de kosten (productie-, opslag- of flexibiliteitscapaciteiten in stand houden of ontwikkelen) te vergelijken.

De Europese regelgeving legt een bindend kader op voor de berekening van de betrouwbaarheidsnorm. De logica achter de berekening van de LOLE die door de ACER-methodologieën wordt voorzien komt neer op het instellen van het criterium op een evenwichtsniveau tussen de kosten voor het in stand houden van de bevoorradingszekerheid (i.e. de CONE) en de waarde gecreëerd voor de gemeenschap (i.e. de waarde van de vermeden onderbrekingen bepaald door de VoLL). Het resultaat van deze vergelijking is een theoretisch en economisch evenwichtspunt. Andere overwegingen die moeilijker te bepalen zijn, maar een waarneembaar effect op onze economie hebben (de gevolgen van de toepassing van het afschakelplan voor de buitenlandse investeringen, de reputatieschade, ...) kunnen echter ook in de bepaling van het bevoorradingszekerheids criterium meespelen.

¹ Zie nota van 10 juni 2022: “Enkele raming van de verloren belasting voor het Belgisch grondgebied (VoLL)”

² Zie nota van 10 juni 2022: “Bepaling van de kost van een nieuwe toegang (CONE)”

³ De Algemene Directie Energie werd voor de VoLL aangewezen als de bevoegde autoriteit, in samenwerking met het Federaal Planbureau en de commissie.

Aangezien de werking van onze maatschappij en van onze economie afhankelijk is van elektriciteit, is het vastleggen van een betrouwbaarheidsnorm een beslissing met aanzienlijke gevolgen, die de eenvoudige economische overwegingen die door de ACER-methodologieën worden voorzien overtreffen. In dit opzicht en zoals motivering (46)⁴ van de Europese verordening betreffende de interne markt voor elektriciteit in herinnering brengt, is het belangrijk dat het aan de lidstaten wordt overgelaten om hun eigen niveau voor de voorzieningszekerheid vast te stellen. Dit advies van de AD Energie van de FOD Economie sluit aan op deze logica van toegekende vrijheid en stelt bijgevolg verschillende argumenten voor die aanmanen om van het voorstel van de regulator af te wijken.

2. Analyse van het voorstel van de CREG

2.1. Gevolgen van een versoepeling van de betrouwbaarheidsnorm

Tot nu toe bedroeg de betrouwbaarheidsnorm in België altijd 3 uur:

- vóór de inwerkingtreding van de Europese methodologieën had België een dubbel criterium met een LOLE van minder dan 3 uur en een LOLE95 van minder dan 20 uur;
- na de publicatie van de Europese methodologieën werd er een nieuwe norm opgesteld volgens deze nieuwe regels en volgens de procedure voorzien in artikel 7undecies, §7, van de elektriciteitswet met een LOLE-waarde van 3 uur.

In haar voorstel (C)2425 stelt de CREG voor om de betrouwbaarheidsnorm te versoepelen tot 5:15 uur.

De AD Energie van de FOD Economie vestigt de aandacht op de risico's verbonden aan de versoepeling van de betrouwbaarheidsnorm. Deze risico's werden reeds voorgesteld in het advies van Elia van 2 juni 2021 over het voorstel (C)2243 van de CREG en gelden vandaag nog altijd. In het bijzonder:

- een eventuele versoepeling van de Belgische betrouwbaarheidsnorm **doet de waarschijnlijkheid dat het afschakelplan moet worden toegepast stijgen**, het afschakelplan is echter een noodmaatregel waarvan de economische en maatschappelijke gevolgen aanzienlijk zijn en dit niet enkel bij activatie, maar zelfs bij het zich manifesteren van het risico op activatie ervan (voorafgaande vraagbeperkende maatregelen, mobilisatie van crisisbeheersingsorganen, ...);
- een eventuele versoepeling van de betrouwbaarheidsnorm **verhoogt de Belgische afhankelijkheid van import en van politieke en economische beslissingen die in het buitenland worden genomen**. Het verhogen van de invoerafhankelijkheid komt neer op het rekenen op overschotten in andere landen. We stellen echter vast dat deze overschotten een dalende tendens vertonen (meer en meer landen voorzien in CRMs om hun bevoorradingszekerheid te garanderen omdat de rentabiliteit van nieuwe, noodzakelijke investeringen onvoldoende gegarandeerd is. België zou zich dus nog meer dan vandaag afhankelijk maken van buitenlandse capaciteit;
- in de huidige context van de gascrisis gekoppeld aan de oorlog in Oekraïne **zou een versoepeling van de betrouwbaarheidsnorm de huidige handhaving van solidariteit met België in geval van elektriciteitsschaarste onder druk kunnen zetten**. Door een minder strenge betrouwbaarheidsnorm vast te leggen en door de facto het risico op tekorten te vergroten zouden andere lidstaten immers de huidige solidariteit dan in vraag kunnen stellen. Marktkoppeling houdt in dat energietekorten solidair (en daarom pro rata) verdeeld worden tussen de landen die simultaan tekorten hebben. Indien een land bewust opteert voor een minder strenge betrouwbaarheidsnorm, kan de vraag gesteld worden of het dan ook niet rechtvaardiger is dat dat land een proportioneel lager aandeel van de import die naar verwachting het tekort zal verminderen draagt.

⁴ Lidstaten die van plan zijn capaciteitsmechanismen in te voeren, dienen doelstellingen inzake de toereikendheid van de elektriciteitsvoorziening vast te stellen aan de hand van een transparant en controleerbaar proces. Het moet aan de lidstaten worden overgelaten om hun eigen niveau voor de voorzieningszekerheid vast te stellen.

- een wijziging van de betrouwbaarheidsnorm in België **verstoort het hedendaagse internationale evenwicht**, waarvan eventuele wijzigingen bij voorkeur op regionale of Europese schaal worden besproken.

2.2. dC/dQ factor

In haar nota van 7 mei 2021 over de bepaling van de kost van een nieuwe toegang, herinnert de AD Energie van de FOD Economie in hoofdstuk 4 aan de theoretische grondslagen en de hypothesen van de vereenvoudigde formule van de betrouwbaarheidsnorm. Er wordt aan herinnerd dat als de OCGT-technologie wordt weerhouden voor de berekening van de betrouwbaarheidsnorm, de dC/dQ term⁵ dan aan de $CONE_{fix}$ moet worden toegevoegd.

$$LOLE = \frac{CONE_{fix} + \frac{dC}{dQ}}{VOLL - CONE_{var}}$$

In haar voorstel (C)2425 heeft de CREG de dC/dQ term van de OCGT-technologie niet berekend, wat leidt tot een mogelijke overschatting van de LOLE.

2.3. Geen schatting van het potentieel aan bijkomende capaciteit

In haar voorstel van 24 juni 2022 stelt de CREG vast dat de AD Energie van de FOD Economie in haar nota over de CONE het potentieel aan bijkomende capaciteit voor elke referentietechnologie voorzien in artikel 10 §6 van de ACER-methodologieën niet heeft verschaft.

Ter herinnering: artikel 10 §6 van de ACER-methodologieën voorziet dat de entiteit die de CONE berekent, het potentieel aan bijkomende capaciteit voor elke referentietechnologie moet berekenen, hetgeen neerkomt op een raming van de extra capaciteit die redelijkerwijs door rationele investeerders in het betrokken geografische gebied kan worden toegevoegd gedurende de betrokken periode. Het berekenen van het potentieel van de bijkomende capaciteit voor elke referentietechnologie komt neer op het zich ervan te vergewissen dat de referentietechnologie in termen van potentieel geen belasting vormt die haar zou verhinderen om het optimale evenwicht te bereiken. Dit vormt een bijkomende stap bij het kiezen van de technologie om als referentie te gebruiken in het kader van de berekening van de betrouwbaarheidsnorm.

In haar nota van 7 mei 2021 heeft de AD Energie van de FOD Economie aangetoond dat de formule van de betrouwbaarheidsnorm die in de ACER-methodologieën wordt voorgesteld een voorwaarde is voor meerdere hypothesen, met name dat dichtbij het evenwicht de marginale capaciteitskost hoofdzakelijk bepaald wordt door de vaste kost van de eenheid. Met inachtneming van deze hypothese bestaat de methodologie die door ACER is beschreven om het potentieel van de bijkomende capaciteit per referentietechnologie te bepalen erin beperkingen aan het potentieel van elke technologie op te leggen en ze in $LOLE_{RT}$ -volgorde⁶ in te delen (m.a.w. in volgorde van de technologieën met de laagste vaste kosten).

In de Belgische context werd er aangetoond dat het geïdentificeerde tekort niet marginaal was. België zal immers binnen afzienbare tijd nood hebben aan een groot volume van nieuwe capaciteit.

⁵ Deze term weerspiegelt de invloed van het bijkomend capaciteitsvolume op de elektriciteitskost, anders dan de vaste en variabele investeringskosten die door de CONE weerspiegeld worden. Deze term kan positief of negatief zijn. Als hij negatief is, betekent dit dat het toegevoegde capaciteitsvolume toelaat om de kosten voor de elektriciteit die in het systeem verschaft wordt, zelfs buiten het moment waarop er een tekort is, te verminderen. Dit wordt bijvoorbeeld bewaarheid als de toegevoegde capaciteit, met lage variabele kosten, inwerkt op de markt op andere ogenblikken dan de piekmomenten of op de markten voor ondersteunende diensten. Dit is het geval voor bepaalde technologieën zoals de OCGT, de CCGT en de batterijen. Deze kostenverminderingen kunnen niet onderhandelbaar zijn.

⁶ Dit is het *merit-order*-principe

Ten aanzien van dit niet-marginale tekort, is het duidelijk dat het strenge selectiecriteria voor een referentietechnologie dat enkel op de vaste kosten gebaseerd is twijfelachtig is. Het is immers redelijk om te veronderstellen dat de oplossing voor dit tekort in een energiemix gevonden zal moeten worden en niet in één referentietechnologie. Dit is te verklaren door het feit dat om een niet-marginaal verschil te dekken er een keuze moet gemaakt worden tussen de vaste en de variabele kosten:

- voor een groot aantal bedrijfsuren (niet-marginaal verschil): de hoge vaste kost van een technologie wordt gecompenseerd door de levering van een “goedkopere” energie (lagere variabele kosten) tijdens talrijke bedrijfsuren. Het is dus duidelijk dat de technologieën met grotere vaste kosten om een deel van het tekort te dekken efficiënter zijn en meer voordelen opleveren in termen van kosten voor elektriciteit op andere momenten dan in perioden van tekorten;
- voor een laag aantal bedrijfsuren (marginaal verschil): het voordeel van een “goedkopere” energie tijdens een beperkt aantal bedrijfsuren compenseert de grotere vaste kosten niet. Daarom zijn de technologieën met een lagere vaste kost, maar met hogere variabele kosten, meer efficiënt voor het dekken van een deel van het tekort, voornamelijk dicht bij het optimum.

Deze optimale energiemix kunnen bepalen en er het potentieel van de bijkomende capaciteit per technologie uit kunnen afleiden zou een modellering van het systeem inhouden dat rekening houdt met de marginale kosten van het systeem en van de betrouwbaarheidsnorm die zelf op basis van deze modellering zou moeten bepaald worden.

In haar nota heeft de AD Energie van de FOD Economie een meer pragmatische oplossing verdedigd die erin bestaat om ten aanzien van de basisprincipes die achter de ACER-methodologie en de Belgische context schuilgaan, te overwegen dat geen enkele beperking van het potentieel voor de berekening van de CONERT⁷ zou moeten worden toegepast.

Kortom, de AD Energie van de FOD Economie herhaalt haar argumentatie om geen enkele beperking van het potentieel van bijkomende capaciteit te overwegen en is van mening dat deze methodologische keuze niet kan leiden tot het uitsluiten van de DSR-technologie van de berekening van de betrouwbaarheidsnorm.

2.4. Analyse van de stellingen met betrekking tot het afwijzen van de DSR-technologie en de keuze voor de OCGT-technologie

In haar voorstel (C)2425 wijst de CREG de DSR-technologie als referentietechnologie voor het berekenen van de CONE af. In het vervolg van deze afdeling worden verschillende stellingen aangehaald en besproken:

Stelling 1: de CREG merkt op dat de DSR-technologie in het verleden steeds een specifieke behandeling kreeg door de overheid (al dan niet uitdrukkelijke uitsluiting als referentietechnologie).

De referentietechnologie die door de regulator in zijn voorstel (C)2243 van 28 mei 2021 werd geselecteerd voor de berekening van de betrouwbaarheidsnorm is de DSR-technologie. De AD Energie van de FOD Economie en Elia steunden dit voorstel in hun respectievelijke adviezen. In deze context deelt de AD Energie de mening van de regulator niet dat de overheid in het kader van de bepaling van de betrouwbaarheidsnorm een specifieke behandeling voor de DSR-technologie toestaat.

Stelling 2: de CREG is van mening dat er enkel sprake kan zijn van een consistente toepassing van het CRM indien er verwezen wordt naar dezelfde referentietechnologie voor de bepaling van de verschillende parameters als degene die voor de berekening van de betrouwbaarheidsnorm gebruikt wordt. Bovendien stelt de CREG ook vast dat het prijsplafond dat in de CRM-veilingen van toepassing is niet uitgaat van de DSR-technologie.

⁷ Het uitsluiten van een technologie op basis van haar potentieel aan bijkomende capaciteit komt immers neer op het geloven dat ze van geen enkel nut is in de uitwisseling van het evenwicht van het systeem, wat gezien het geïdentificeerde niet-marginale tekort voor België nergens op slaat.

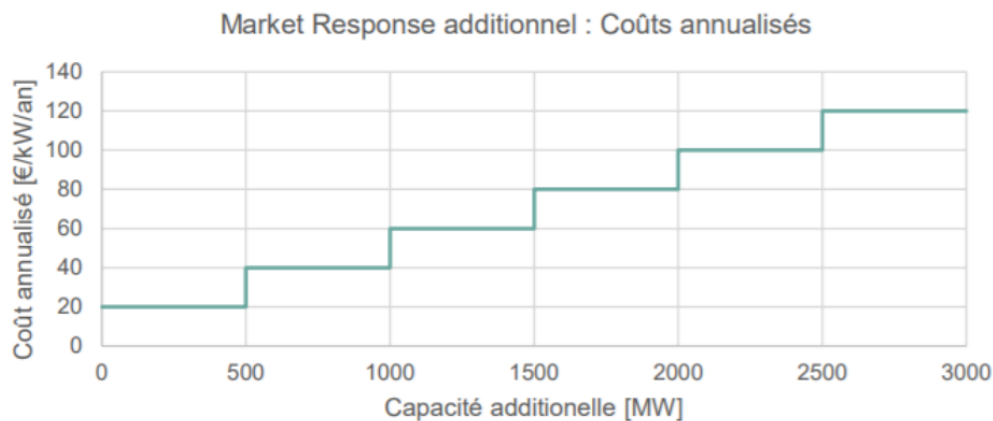
De AD Energie wenst eraan te herinneren dat de oefening voor de bepaling van de kost van een nieuwe toegang in het kader van de berekening van de betrouwbaarheidsnorm niet verward mag worden met de oefening voor de bepaling van de "Net CONE" voorzien in het kader van het capaciteitsvergoedingsmechanisme door het Koninklijk besluit van 28 april 2021:

- bij de berekening van de betrouwbaarheidsnorm verschaft de CONE een raming van de laagst mogelijke kosten voor het toevoegen van een minimale hoeveelheid capaciteit;
- in het kader van het CRM dient de CONE (net CONE) voor het kalibreren van de vraagcurve van de veilingen door het volume dat moet gecontracteerd worden in het kader van deze veilingen en hun globale maximumprijs (die rekening houdt met de correctiefactor X) te bepalen.

Zelfs als de twee oefeningen vanuit methodologisch oogpunt gelijkenissen vertonen, kunnen de doelstellingen en principes van het CRM de verschillende keuzes in termen van hypothesen (bijv. WACC, aftrekken van de opbrengst van de ondersteunende diensten) en referentietechnologieën rechtvaardigen⁸.

In dit opzicht zijn er gesprekken lopende naar aanleiding van de openbare raadpleging over de techno-economische analyse die de biedingen en de uitslag van de veiling onderzoekt⁹ om te achterhalen of de DSR al dan niet moet worden opgenomen in de lijst van referentietechnologieën voor het bepalen van de maximumprijs. Het belangrijkste bewijs dat een intrekking van de DSR-technologie in deze context zou rechtvaardigen betreft de volumeafhankelijke variabiliteit van de kost van de DSR (zie afbeelding 1) die het niet mogelijk zou maken om de maximumprijs vast te stellen op basis van de kost van de goedkoopste DSR. Het vaststellen van de maximumprijs op basis van de kost van de goedkoopste DSR (20€/kW/jaar van 0 tot 500 MW bijkomende capaciteit) zou immers een beperkt volume aan DSR kunnen veroorzaken dat aan de veiling zou kunnen deelnemen en zou een negatieve invloed hebben op de bevoorradingszekerheid. Aan de andere kant zou het vaststellen van een unieke prijs (boven de 20€/kW/jaar) die overeenstemt met de DSR-technologie neerkomen op het a priori in aanmerking nemen van een bepaald volume aan DSR dat aan de veiling zou deelnemen, wat niet verenigbaar is met het veilingprincipe.

Afbeelding 1: Modellering van de kosten op jaarbasis van de bijkomende DSR in het kader van de kalibratie van het referentiescenario (bron techno-economische analyse uitgevoerd door Haulogy)

In haar voorstel van betrouwbaarheidsnorm (C)2425 lijkt de CREG te zeggen dat als de DSR in het kader van de CRM-veilingen van de lijst van referentietechnologieën uitgesloten wordt, zij in het kader van de berekening van de betrouwbaarheidsnorm niet in aanmerking kan worden genomen. Als dit in het kader van het CRM relevante discussies zijn¹⁰, dan steunt de AD Energie de stelling niet en is ze van mening dat het om een methodologische fout zou gaan door het niet naleven van artikel 10 §3 van de ACER-methodologieën dat bepaalt dat de keuze van referentietechnologieën

⁸ In het kader van de openbare raadpleging over het ontwerpvoorstel 2267 van de CREG hebben meerdere stakeholders er met nadruk op gewezen dat de Minister de vrijheid zou moeten hebben om de lijst van referentietechnologieën voor het CRM te bepalen.

⁹ <https://economie.fgov.be/sites/default/files/Files/Energy/CRM-Publieke-raadpleging-techno-economische-analyse.pdf>

¹⁰ Er dient opgemerkt te worden dat de bevoegde autoriteiten op dit moment nog geen enkele beslissing over de intrekking van de DSR-technologie hebben genomen en dat de besprekingen nog altijd lopende zijn.

voor de berekening van de betrouwbaarheidsnorm onafhankelijk is van en geen afbreuk doet aan de identificatie van de technologieën die in aanmerking komen om aan het CRM deel te nemen.

Stelling 3: de CREG benadrukt het belang van het verkrijgen van een inschatting van het potentieel voor de diverse referentietechnologieën en dat het nuttig is om de heterogene categorieën, zoals de DSR, op te splitsen in diverse subcategorieën

Wat de inschatting van het potentieel van de diverse referentietechnologieën betreft, werd dit punt reeds in afdeling 2.3. behandeld.

Wat de heterogeniteit van de kosten van de DSR-technologie betreft, is de AD Energie van mening dat deze bijzonderheid in het kader van deze oefening niet-hinderend is en herinnert ze in dit opzicht aan de analyse die werd uitgevoerd in hoofdstuk 4.2 van haar nota van 7 mei 2021 over de bepaling van de kost van een nieuwe toegang. Daarin werd uitgelegd dat de DSR-technologie de beste technologie is als de volgende twee voorwaarden zijn gecontroleerd:

- de DSR-technologie is de beste technologie om, wat de ACER-vereisten betreft, het capaciteitstekort dat in België is vastgesteld aan te vullen en;
- de hypothese van een FOM-kost van 20€/kW voor de DSR is relevant in vergelijking met het aan te vullen tekort.

Wat de eerste voorwaarde betreft, is het duidelijk dat in het geval van België het geïdentificeerde tekort relatief groot is. De geselecteerde technologie zou echter niet de volle 100% van het geïdentificeerde tekort mogen dekken, maar zou de meest economisch efficiënte technologie rond het marginale punt moeten zijn (Q*). Rond dit optimum doen variabele kosten er minder toe (gezien het beperkt aantal bedrijfsuren). Dientengevolge en met inachtneming van de theoretische context waarin de ACER-methodologieën ontwikkeld werden, zou de technologie met de laagste vaste kosten moeten geselecteerd worden, namelijk de DSR-technologie.

Wat de tweede voorwaarde betreft, tonen de hypothesen in het kader van de Adequacy and Flexibility studie van Elia (2021) aan dat de vaste kosten van de DSR-technologie stijgen in functie van het niveau van de recent geïnstalleerde DSR-capaciteit. Deze kosten variëren van 20€/kW voor een bijkomende capaciteit van 500MW tot 80 €/kW voor een bijkomende capaciteit van 2000 MW. Zoals eerder vermeld zal het in België vastgestelde tekort niet enkel aangevuld worden door de referentietechnologie die voor de berekening van de betrouwbaarheidsnorm werd gekozen. Technologieën met hoge vaste kosten en een lage marginale kost bieden namelijk bijkomende voordelen buiten de momenten waarop er een tekort is en zullen bijdragen tot het aanvullen van het niet-marginaal verschil (ver buiten het optimum). Dit betekent bijgevolg dat er met eventuele beperkingen van het capaciteitspotentieel van de referentietechnologie die voor de berekening van de betrouwbaarheidsnorm gekozen werd geen rekening zou moeten worden gehouden tenzij “het marginale tekort” in aanmerking wordt genomen. In dit opzicht kan de eerste kostencategorie voor de DSR-technologie als relevant worden beschouwd aangezien ze verbonden is met een bijkomend volume van 500 MW, hetzij een voldoende volume om het marginale verschil aan te vullen.

Stelling 4: rekening houdend met het feit dat het merendeel van de nieuwe capaciteiten die tijdens de Y-4 veiling van 2021 gecontracteerd zijn gasgestookte elektriciteitscentrales zijn en dat de CONE van een OCGT lager is dan de CONE van een CCGT, is de CREG van mening dat de OCGT in de berekening van de LOLE als referentietechnologie moet gebruikt worden.

Zoals eerder gezegd mag de oefening voor de bepaling van de kost van een nieuwe toegang in het kader van de berekening van de betrouwbaarheidsnorm niet verward worden met de oefening voor de bepaling van de Net CONE voorzien in het kader van het capaciteitsvergoedingsmechanisme en is de keuze van referentietechnologieën voor de berekening van de betrouwbaarheidsnorm onafhankelijk van en doet ze geen afbreuk aan de identificatie van de technologieën die in aanmerking komen om aan het CRM deel te nemen.

Bovendien lijkt de keuze voor de CONE van de OCGT terwijl deze hoger ligt dan de CONE van de DSR strijdig te zijn met artikel 20 §5 van de ACER-methodologieën dat het volgende bepaalt: *the LOLE target for RS shall be the minimum (best estimate) LOLE threshold which fulfils the minimum capacity need for RS.*

Gezien de verschillende uiteengezette elementen is het duidelijk dat de DSR-technologie de meest relevante is voor het berekenen van de CONE die nodig is voor de berekening van de betrouwbaarheidsnorm.

2.5. Benadering van de betrouwbaarheidsnorm

In haar voorstel berekent de CREG een LOLE van 2u29min als de DSR als referentietechnologie gekozen wordt.

De AD Energie van de FOD Economie beveelt aan om deze waarde af te ronden naar een LOLE van 3u en dit omwille van twee belangrijke redenen:

- ten eerste zal een LOLE van 3u zorgen voor een overeenstemming met de voorgaande nationale en Europese adequacy studies,
- ten tweede was het de gewoonte dat, bij ontstentenis van geharmoniseerde normen op Europees niveau, de betrouwbaarheidsnormen in elk land in afgeronde uren worden uitgedrukt. Er mag redelijkerwijs van worden uitgegaan dat de toepassing van de ACER-methodologieën door elke lidstaat in de toekomst nog steeds tot hetzelfde fenomeen zal leiden.

3. Conclusie

Overeenkomstig artikel 7undecies, §7, 2de lid van de Elektriciteitswet,

Overwegende het voorstel (C)2425 van de CREG van een betrouwbaarheidsnorm voor het Belgisch grondgebied,

Overwegende de nota van 10 juni 2022 van de AD Energie van de FOD Economie en het Federaal Planbureau over de enkele raming van de verloren belasting voor het Belgisch grondgebied (VoLL),

Overwegende de nota van 10 juni 2022 van de AD Energie van de FOD Economie over de bepaling van de kost van een nieuwe toegang (CONE),

Overwegende de analyse voorgesteld in dit advies,

Adviseert de AD Energie van de FOD Economie de Minister om vanaf september 2022 een betrouwbaarheidsnorm voor het Belgisch grondgebied van 3u te overwegen¹¹.

Nancy Mahieu
Directeur-generaal a.i.

¹¹ De Europese Verordening bepaalt dat de regulerende instanties of de aangewezen bevoegde autoriteiten hun raming van de waarde van de verloren belasting en van de kost van een nieuwe toegang ten minste om de vijf jaar bijwerken, of eerder indien ze significante veranderingen vaststellen.